

БУЛА ДРУЖИНА ВІРНА Й НІЖНА МАТИ!

(найближчій родичці на вічний спомин)

Не плачучи, давайте будем поминати
Тих, хто у вічність, не прощаючись, пішов,
Їх добрий слід сьогодні треба пригадати,
Словами з найщиріших слів і молитов.

Пригадую, коли тебе побачив вперше,
Ти поряд з Василем невпевнено ішла,
Страх не сподобатись – не більше і не менше,
Але за нами в двір, хвилюючись, ввійшла.

І протекло життя водою непомітно,
”Найближча родичка” – завжди тебе я звав,
Невістці й зятю в хаті цій всміхалось світло,
Аж поки з Лідою своє житло дістав.

Завжди, коли приходили до вас у гості,
Ти на порозі зустрічала і цвіла,
Вітаючись, запрошувала в хату й просто
За стіл святковий у світлиці нас вела.

Що ще хотілось принагідно тут згадати?
Ви виростили в дружній парі двох дітей,
Як і була завжди, дружина вірна й ніжна мати,
Такою й будеш вічно в пам'яті людей!

Дата написання вірша: 2022-05-12